

Poeme

La un alt început

Iar ne-am trezit că vrem s-o luăm de la capăt
bucuroși foarte că iată n-a rămas piatră pe piatră
nici în această ultimă viață și că doar șobolanii
și-au făcut adăpost printre falduri de steag
prin tuneluri secrete care duc sinuos peste graniți

sub ochii noștri fierbe otrava atâtor decenii
țopăie în jurul ceaunului războinici lacomi și guralivi
nu mai e loc de revoltă și nici de texte nimicitoare

despre soluții de criză marile minți știu mai puțin
decât orice bunică, o să scape și de data aceasta
sărării cu duhul adormiți și visând numele unui alt salvator

Cu infinită precizie

De parcă aș fi greșit
cu infinită precizie
și greșeala ar fi ieșit totuși
corozivă diformă borțoasă

nu-mi rămăsese și nu-mi mai rămâne
decât să închei în jurul ei
la toți nasturii o amiază de vară
iar mai apoi așa frumos gătită
s-o biciui la tălpi să-i învinețesc creștetul
de pragul de sus de-un leagăn celest
s-o învăț profunzimea canonul regula jocului
doar-doar s-or mira tinerii spectatori
cât e de bine crescută de versatilă și de pusă pe șotii

Dacă nu cumva

O târătoare înduioșată
își face drum
de la o chakră la alta

uneori știu că singurătatea
cu multele-i piciorușe
e carne din carnea mea
și sânge din sângele meu
alteori mă întreb dacă nu cumva
a trimis mama de pe lumea cealaltă
vreo vecină sprintenă grijulie

să-mi apropie oglinda de buze
să-i desenez un fir aburit de lumină
să știe și ea că legătura noastră încă există

În același timp

Trece țarul cu mătura latră câinii în cartier
se clatină toate se-așează praful
dintr-un capăt în altul pe crugul ceresc
tremură oasele peștelui pe farfuria lui Iuda
alunecă sub masă lacrima prefăcuților săi ucenici

nici nu mai știu de câte ori am scris și am șters
și am aruncat la gunoi întrebările
la care am vrut și n-am vrut să răspund
pe scena publică la judecata de-apoi

Dumnezeu și cu Dracul soldați hămesiți
se reped în același timp să apuce să numere
prețioasele resturi să le salveze chiar din vârtej
între două mișcări ale nepăsătorului măturoi.

Experiență de viață

Zi întunecată
sânge nehotărât
la răspântie
boabe mari de gheață
căzând cu zgomot
între sinapse

înot prin furtună
cu neștiința copilăriei
când lacomă lipăiam
prin duhul ocrotitor
al unui dicționar jerpelit
diferența dintre orgi și orgii
mi-a fost o dată colac de salvare
azi mă duce vântul pe sus
mă ia în stăpânire vârtejul
pleoștite tremură scârțâie
aripioarele din ediții de lux
o să mă lupt cu ele
cum se luptă toți muribunzii
cu hărăzita lor parașută stricată

La semafor

Uite că am ajuns pe picioarele mele
aproape de capătul frânghiei
cu lanterna unei iubiri greșite în ochi
însoțită nu atât de chiotul gloriei
cât de anatema judecăților false

s-a tot spus că m-am clătinat fără grație
și că am strâns din dinți soldățește
fără să-mi pese de colții și ghearele
hăului gri lăbărțat de jur împrejur

da, da. m-am gândit în tot acest timp
la maidanezul acela din cartierul înnoroiat
al tinereții mele bucureștene pe care-l lăsasem
stând cuminte pe trotuar sub ploaia urâtă
într-o duminică seara cu ochii la semafor
așteptând să se facă verde să poată trece
mirat cumva că trecătorii toți se grăbeau
deloc surprins că nimeni nu-l înțelege

Măcar vara aceasta

Alb sau cenușiu rareori negru
tot gol se cheamă că e

se lăbărțează se strânge
ca o armonică deocheată
întoarce brazda între sinapse
tace chitic cotrobăie hoțește
prin pliul micilor mari neputințe
soarbe mirosul de levănțică
se dă peste cap își scuipă în sân
mi se agață de gât îmi intră în ochi
să simt dracului că trăiesc

poate-oi fi în stare măcar vara aceasta
să meșteresc o fereastră și un pervaz
să am de unde sări în hăul cel înflorit
de parcă m-ar împinge veșnicia din spate
cu degete de fier cu multă tandrețe
șoptindu-mi pedagogic în câteva limbi
(doar-doar oi înțelege ce-mi spune)
să nu mă mai tem să dau numai din aripi
fiindcă din cuvinte s-au întrupat
atâtea forme de zburătoare

Momentul de grație

Lui MC, de Sfinții Impărați
Deodată nu greutatea e grea ci haosul ei
coarne și gheare are și azi neputința
(cum să nu-mi amintesc că avea
aceleași terminații și cu decenii în urmă?)

nici oasele mele bătrâne n-au învățat
să muște țărâna să tacă să doarmă
chiar dacă numele mi-a fost fără milă strivit
de vreo câteva ori sub tăvălugul acestei dezordini
și a înviat așa cum înviase și pe vremea cealaltă
când îl făcea terci în văzul lumii de trei ori pe zi
doar cizma ordinii absolute pe-o lespede roșie
roșie întunecată și nemărginită

O luptă nedreaptă

Mi-au strămbat toate creioanele
mi-au pocit numele
m-au trecut la o altă rasă
de s-a răsucit mama în groapă
trăgând după ea ca pe vremuri
tot neamul nostru de revoltați

m-au judecat doar pentru că
ochii lor mă vedeau slută
și mințile lor mă credeau
neagră ca dracul în cerul gurii
i-au convins pe mulți dintre cei
care nici nu m-au întâlnit vreodată
că aș fi fost altcumva decât sunt

m-au întors pe toate fețele
și pe toate au turnat vitriol
m-au făcut bucăți-bucățele
și pe fiecare dintre acestea
au mai ciuntit-o puțin
doar ca să le poată ascunde
în diferite cotloane la temelia
unei minciuni cu multiple etaje
cu creneleuri și turnuri

n-au înțeles nici azi cum se face
că de-atâtea ori am ieșit la lumină
unde și când se așteptau mai puțin

Poezie

fără să dau cuiva socoteală
dreaptă și cu mintea întregă

O rană urâtă

Cohorte de greieri la ușa bisericii
pietricile fierbinți în aerul pe care
ai încercat o vreme să mă-nveți să-l respir
(număr regulat mulțumind pur și simplu
nu pentru ce îmi mai pot aduce aminte
ci pentru că fiecare dintre noi de el însuși
în sfârșit s-a dezis s-a desprins s-a îndepărtat
precum orice copil se desparte de-o rană urâtă
despre care n-a vrut nimeni să creadă
că fusese dobândită în lupta cu zmeii)

melci și șopârle broscuțe nevolnice
se-nghesuie se cațără se lipesc
pe buza prăpastiei pe cotoare de cărți
caută amețite în întuneric urma lăsată
între suflet și inelar de foamea unui dulău
scăpat din lanț o singură clipă
într-o zi viforoasă de Marte

Pe o bucată de hartă

În șapte ani de câteva ori chiar am văzut
cum o bucată de hartă se zvârcolește
mototolită sub cețuri, călcată-n picioare,
abia mai simțindu-și propria despărțire
de celelalte bucăți ale disperării globale

și totuși niciodată n-am vrut să-mi conving
lada cu amintiri, chipul sau numele
să iasă din conturul acestui petic multicolor
și patetic, brăzdat de ghimpii neașezării,
amețit de valul ocărilor la comandă,
jucat iar și iar la zaruri de alți rinoceri

(cum și-a îngăduit cocoșa mea de orfan
să privească de sus, atâta vreme, pericolul,
știind bine că odraslele norocoase din jur
au supt la sân, odată cu laptele, știința
de a o lua la fugă la timp și talentul
de a-și cumpăra o moarte frumoasă?)

stă încă aicea, de-a curmezișul, ca un os
în gâtul istoriei, ca paiul în ochiul Satanei
clipa romantică și rebelă ce mi s-a dat

Victimă și călău

S-a scufundat un Titanic pe neașteptate
în Marea Moartă din vintrele mele
roiuri de paraziți și-au depus ouăle stranii
murdare periculoase în stupul de neuroni
încă tineri înveliți în foiță de aur

au trecut hoarde răufăcătoare la mică distanță
apăsând pe trăgaci țintindu-mi călcăiele

te speriașezi cu mult înainte
te affai la adăpost pe altă planetă bine mersi
așa că n-am simțit vreo durere și n-am cerut îndurare

Vremea sofisticării

Mi se părea simplu spuneam judecați-mă
hai judecați-mă dacă o parte din mine nu vrea
și nu poate în voia sorții să lase ceea ce alții
pentru liniștea lor de bunăvoie demult au lăsat
numai că nu mă judecau decât neștiutorii
tot mai lacomi și tot mai grăbiți

a trecut vremea sofisticării e secetă
se târăște pe luciul unei alte oglinzi
mantia solzoasă a aceluia șarpe îngreșat
de care numai cuvintelor mele
nu le fusese frică vreodată nici n-avea să le fie
caută și el un loc cu lumină un loc cu verdeț
nu-i râvnesc taina nu-i caut privirea și totuși
mă iscodește mă trece prin foc și prin pară

